

МОТИВИ:Срещу подсъдимия В.Х.Н. *** повдигнато обвинение от Районна прокуратура гр.Тетевен за престъпление по чл.311 ал.1 във връзка с чл.26 ал.1 от НК, а срещу подсъдимия Г.Н.Н. *** за престъпление по чл.316 във връзка с чл.311 ал.1 във връзка с чл.26 ал.1 от НК.

Представителят на прокуратурата-районен прокурор Николай Пончев поддържа обвиненията така, както са повдигнати с обвинителния акт по отношение и на двамата подсъдими и пледира за наказание по отношение на подсъдимия Н. от около 3 години лишаване от свобода, както и същият да бъде лишен от право да заема държавна длъжност за срок от 3 години, а по отношение на подсъдимия Н. от около 2 години лишаване от свобода.

Подсъдимият В.Н. се явява в съдебно заседание, дава обяснения по повдигнатото му обвинение, като твърди, че процедурата за издаване на решения и скици в Общинска служба „Земеделие и гори” гр.Тетевен, на която е бил началник не е била такава, каквато е описана в обвинителния акт. Твърди, че дейностите и услугите по поддържането на картата за възстановена собственост /КВС/ били регламентирани в наредба №49/2004 година.Твърди, че в службата е имало определени с вътрешна заповед длъжностни лица, които са отговаряли за осъществяване на контактите с изпълнителя на техническите дейности и лицата поискали извършване на услугата.Твърди, че за заснемане на процесните имоти е имало подадена молба от пълномощник до службата, които са били предоставени на фирмата по поддържане на КВС.Твърди, че идентифицирането на имотите на терена е било извършвано съвместно от представител на фирмата и пълномощника на собствениците-подсъдимия Г.Н.Твърди, че при заснемането на тези имоти не е присъствал лично.Твърди, че собствениците на имоти и пълномощника им Н. не са знаели къде се намират имотите, както и да посочат същите на терена.Твърди, че службата като колективен орган са издавали решение по чл.14 ал.1 от ЗСПЗЗ.Твърди, че решението се е подписвало от всички служители, както и че сам не е могъл да изпълни процедурата.Твърди, че не са имало възможност да се събират всички на едно място и да разглеждат всяко решение по отделно, всеки служител можел сам да го прегледа и по своя воля да го подписва или не.Твърди, че към времето на възстановяване на собствеността в службата и в поддържащата фирма не е имало данни, процесните имоти да са били актувани като общинска, държавна или собственост на други физически лица.Твърди, че не приема квалификацията на обвинението, че при заснемането или трасирането на имоти на терена е присъствал само по свое усмотрение.Твърди, че по същото време службата е работела под изключително напрежение и по тази причина е било възможно да бъдат направени пропуски или грешки.Твърди, че в едно и също време е трябвало да се обхождат всички землища на Общината и да се проверяват очертаните физически блокове на терена, а същевременно в съда е имало множество дела, по които е представлявал службата.Твърди, че е бил намален броя на служителите в службата, както и че на провежданите оперативки в областната дирекция редовно е информирал директора за повишения обем на работа.Във връзка удостоверенията за идентичност твърди, че за издаването на същите е имало установен ред, а именно подавала се молба по утвърден образец, служител извършвал проверка на приложените към нея документи, разглеждала се молбата, след което служителят за съответния район проверявал дали има основание за такава идентичност и за изготвяне на удостоверението и при издаване на удостоверението се прилагала задължително квитанция за платена такса, като удостоверението се заверявало с дата, подпис и печат на службата, в случая и всички останали случаи е било подписвано от подсъдимия.Твърди, че посочените удостоверения не са били издавани тайно, а се обработвали от съответния служител по установения ред, след което били подписвани от подсъдимия. Твърди, че в конкретния случай било видно, че всяко едно от удостоверенията, преповтаряло част от пълномощното, както и че не бил коментирал, че една местност е идентична с друга такава в землището, не се идентифицирали имоти с граници и съседи и тези удостоверения по-скоро били доказателство за площите на имотите, които са описани в протоколното решение за признато право на собственост и размера на тези площи е съобразен

с последващото решение, за възстановяване на собствеността.Твърди, че тези удостоверения нямали императивен характер за нотариуса и не го освобождавали от задълженията по му да извърши обстойна проверка на приложените за изповядване на сделката документи и едва след като се убеди, че не са допуснати никакви грешки, както в основанието така и в правоспособността на страните да изповяда сделката. Твърди, че ако нотариусът е извършил такава проверка, той би могъл незабавно да установи, че се касае за грешка или друг недостатък, както и че дори да се приеме, че тези удостоверения за идентичност са с невярно съдържание, твърди, че заверката с неговия подпис е в резултат на грешка или пропуск от непълната проверка на молбите за издаване на удостоверенията и това в никакъв случай не било извършено от него умишлено.Твърди, че не е желал да издаде документ с невярно съдържание и не е имал такова намерение, както и че не се е облагодетелствал от издаването на удостоверенията и не искал облагодетелстването на друго лице.Чрез своя адвокат-защитник моли да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение, тъй като същото не било доказано по несъмнен начин, както и че не е осъществил състава на престъплението от субективна страна, а в противен случай да му бъде наложено наказание от 1 година лишаване от свобода, изпълнението, на което да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години и да бъде лишен от права за по-кратък срок.

Подсъдимият Г.Н. се явява в съдебно заседание, дава обяснения по повдигнатото му обвинение, като твърди, че е търговец и едноличен собственик на „Бропъртис” и офиса на фирмата е бил в гр.Тетевен.Твърди, че през 2006-2007 година при него в офиса идвали множество клиенти, за да им посредничи при извършването на сделки с имоти.Твърди, че за въпросните три „настаняванки” са го били потърсили собствениците на имотите или техните наследници.Твърди, че свид.Д.Ц. го е потърсил и му обяснил, че не може да се справи с документите.По отношение на имотите на свид.М. твърди, че с нея за първи път се е срещнал при нотариус И. И., където са разговаряли за имотите и М. му подписала пълномощното.Твърди, че не е бил воден на имотите от собствениците или техните наследници.Твърди, че на собствениците или наследниците е заплатил договорената цена.Твърди, че е пускал необходимите документи и плащал необходимите такси.Твърди, че за свой помощник е използвал своя съседка, която му обяснявала къде се намират имотите.Твърди, че „след като поземлената ми издаваше протоколното решение, аз пусках молба за заснемане по реда, с фирма „Топ Гео” отивахме на местата, където с баба Марийка си говорехме, че евентуално там може би са имотите на тези хора, където са били.Никой от наследниците не ме е водил на имоти, където може би си мислят, че са били.След като имах скицата и решението, и пълномощното, необходимите документи, отивах при нотариуса и извършвах сделки с имотите”.По отношение на процесните удостоверения твърди, че същите са му били изисквани от нотариуса, поради което посещавал службата, пускал молба, плащал таксата, издавало му се удостоверението и той го носел на нотариуса.Твърди, че няма отказ от общинската служба да му бъде издадено удостоверение.Твърди, че не се е срещал с подсъдимия Н., за да коментират издаването на удостоверенията.Твърди, че е провеждал разговор с подсъдимия Н. ***, но не помни разговора.Твърди, че се случвало да не може да продаде някои от имотите.Твърди, че посочената цена в нотариалните актове е реалната цена на имотите.Чрез своя адвокат-защитник моли да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение, тъй като същото не било доказано по несъмнен и безспорен начин, както и че не е налице състава на престъплението, за което му е повдигнато обвинение с обвинителния акт.

От събраните по делото доказателства-обясненията на подсъдимите Н. и Н., показанията на разпитаните свидетели-Т.Т.И., М.П.Г., Ц.Б.П., П.И.Р., К.Б.Д., Г.А.А., А.А.С., М.И.Й., М.Н.М., С.И.П., М.С.Д., Д.Д.М., Д.Х.И., Д.М.Ц., В.Н.М., Г.В.Т., Ц.Д.Ц., заключението на геодезическата експертиза, заключенията на графическите експертизи, приетите и приложени по делото писмени доказателства и огласените чрез прочитане писмени

доказателства от досъдебното производство, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

С решение №168.3/27.10.2006 година по гр. дело №483/2006 година на Районен съд гр.Тетевен на основание чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ е било признато за установено правото на свид.Д.М.Ц. ***, да възстанови собствеността си върху земеделски земи, бивша негова собственост, внесени в ТКЗС, находящи се в землището на с. Рибарица, а именно: нива в м. “Тодоров дол” от 2 дка, ливада в м.“Тодоров дол” от 2 дка, ливада в м.“Беркина могила” от 4 дка и ливада в м.“Ралъов лом” от 2 дка.

На 16.11.2006 година свид.Ц. внесъл заявление по образец в ОС”ЗГ” Тетевен №Р811, с което поискал възстановяване на собствеността върху тези четири земеделски имота.

Паралелно с това свидетелят се занимавал и с възстановяване на собствеността върху свои горски имоти в три от горните местности, като на 15.11.2006 година-л. 667, т. IV-вече бил упълномощил, със заверка от нотариус И. с рег.№305 на Нотариалната камара свид.Ц.Д.Ц. да го представлява при възстановяването и продажбата им.

С протоколно решение №Р1406 от 20.11.2006 година ОСЗГ Тетевен признала правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници на същите имоти.Следвало идентифициране на имотите на терена, заснемане на границите, постановяване на окончателно решение за възстановяване, при наличие на всички условия за това, в едно със скици, индивидуализиращи имотите.

В показанията си свид.Ц. твърди, че документите му са били уредени от свид.Ц.Ц., който взел документите от свид.П..Твърди, че се е срещнал с подсъдимия Н. и свид.Ц. и друго лице, което не познава и не може да посочи и постигнали съгласие свид.Ц. да продаде само два от четирите имота, а именно ливадата в м.“Беркина могила” от 4 дка и ливадата в м.“Ралъов лом” от 2 дка, или общо 6 дка, по 400 лв. на дка.Свидетелят Ц. твърди, че още същия ден със свид.Ц., подсъдимия Н. и другото лице отишли при нотариуса И. и изготвили пълномощно за тези два земеделски имота, като той получил сумата от 2400 лв.

От писмените доказателства по делото се установява, че същия ден-20.11.2006 година свид.Ц., макар и без представителна власт, внесъл молба №367-л.668, т. IV, от името на свид.Д.Ц. за заснемане на четирите земеделски имота по протоколното решение № Р1406/20.11.2006 година на ОСЗГ Тетевен, а на 27.11.2006 година било изготвено пълномощно №3555 на л.666, т. IV, заверено от нотариус И., с което свид.Д.Ц. упълномощил подсъдимия Н. ***, а не свид.Ц. с правата да го представлява в качеството му на собственик по отношение договорените със свид.Ц. *** от 4 дка и ливадата в м.“Ралъов лом” от 2 дка, в т.ч. представителство и “...при извършване на изискуемите от закона правни и фактически действия, свързани с кадастралното заснемане на место на имотите...”, получаване на скици и решения за същите, при въвод във владение, така и с правото да се разпореди с тях, като декларирал в самото пълномощно, че е получил пазарната им цена.

Именно за тези два имота, които свид.Ц. лично бил придобил през 1949 година и владял до образуването на ТКЗС-втората половина на 50-те години той договорил и конкретната цена от 400 лева на дка, ръководен от съображения за качеството на земята, вида и характера на терените, отдалечеността им от населеното място, инфраструктура, комуникации и пр. условия, определящи пазарната конюнктура.Тази цена към този момент била относима само за отдалечени и неатрактивни терени, подходящи само за планинско земеделие, но не и за застрояване, отдих или туризъм, дейности, развиващи се бурно по това време в с. Рибарица.

В такъв обем единствено била учредената представителна власт на подсъдимия Н. от свид.Ц. с пълномощно №3555/27.11.2006 година, като други права, по отношение на други земи за подсъдимия не са възниквали.

Очевидно е че независимо от факта на учреденото представителство на подсъдимия Н.,*** следвало да се произнесе с окончателно решение по реда на ЗСПЗЗ за всичките четири имота заявени от правоимащия, като или ги възстанови в стари реални граници или откаже, с

оглед на конкретните обстоятелства и законовите си правомощия. Резултатът от поисканата реституция обаче е непонятен и противоречащ на закона:

С решение №РР632/06.12.2006 година, подписано от двама служители на ОСЗГ-свид.М.Г.-заместник началник на ОСЗГ Тетевен и свид.М.Й.-старши специалист в същата била възстановена собствеността в “съществуващи”/възстановими/”стари” реални граници, т.е. на основание чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ, на пет-новообразувани-имота, а именно ливада от 1.401 дка в м. “Черната река”-имот № 118039, пасище мера от 1.384 дка в м. “Заводна”-имот №145028, пасище мера от 1.638 дка в м. “Заводна”- имот № 145031, пасище мера от 1.405 дка в м. “Заводна”-имот № 145032 и ливада от 1.486 дка в м. “Заводна”-имот № 150001 или общо 7.314 дка. Тези имоти са съвършено различни от имотите, които свид.Ц. е притежавал и възстановяването на собствеността, на които е поискал и за които тези права са му били признати, в т.ч. двата от тях, за които бил упълномощил подсъдимия Н. Очевидно възстановената площ е в повече от договорените от свид.Ц. 6 дка и по-малко от заявените за възстановяване от него 12 дка, като друго решение-за възстановяване или отказ ОСЗГ не постановила.

„Новите” имоти, както са индивидуализирани в решението и издадените със същото скици, никога не са били притежание на свид.Ц. и към момента на постановяване на цитираното решение №РР632/06.12.2006 година, в картата за възстановена собственост /КВС/ и регистрите към същата били отразени като земи по чл.19 ал.1 от ЗСПЗЗ-имоти държавна собственост, предоставени за временно стопанисване и управление на Община Тетевен. В действителност само терените върху които са идентифицирани първите четири от тях са били временно стопанисвани и управлявани от Община Тетевен, по вида си са общински мери, а последният имот-с идентификационен номер 150001 в КВС след решение №РР632/2006 година, изцяло попаднал върху имот с площ 1.166 дка, държавна собственост, актуван с акт за държавна собственост №952/ 12.05.1993 година.

С постановяване на Решение №РР632/06.12.2006 година нормите на ЗСПЗЗ безспорно били грубо нарушени. Вместо възстановяване правата на бившия собственик в пълен обем и в реалните граници там, където имотите му съществуват и вероятно е възможно да бъдат възстановени-възможност, която не е проверявана изобщо във формално проведеното от ОСЗГ административно производство, с това решение са възникнали права върху чужди имоти, при това върху терени до притоците на река Вит, река Заводна и река Черната река и на пътя в тези махали.

От обясненията на подсъдимия Н., показанията на свидетелите М.Г., М.Й., А.С., Ц.П. и Г.А.- всички служители на ОСЗГ Тетевен, службата в инкриминирания период заседавала като колективен орган при искана реституция само еднократно, при постановяване на протоколното решение, в случая със свид.Ц.-№Р1406 от 20.11.2006 година. С това решение безспорно не се възстановяват, а само признават, всъщност вече признати от съда с решението по чл. 11 ал.2 от ЗСПЗЗ, права, имащо задължителната за службата сила на пресъдено нещо, нито към този близък момент, след влизане на това решение в сила, ОСЗГ е разполагала с някакви нови, повече или различни от обсъдените и изложени в мотивите от съда доказателства.

За да се трансформира обаче признатото право на възстановяване на собствеността в право на собственост, възникващо след постановяване на окончателното решение по чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ, по съществуващото на реституцията, от единствения компетентен, колективен, натоварен с такава материална властническа компетентност орган, би следвало да се извърши и същинската дейност по проверка на фактите и условията за възстановяването, като ОСЗГ действала като административен орган при обвързана компетентност. Би следвало да се извършат разписаните в ЗСПЗЗ, ППЗСПЗЗ и Наредба № 49 от 05.11.2004 година за поддържане на картата на възстановена собственост, издадена от министъра на земеделието и горите, обн. ДВ бр.102 от 19.11.2004 година /Наредба 49/ действия по констатиране или възстановяване на стари граници или съвместното им уточняване на място, установяване на действителната площ,

граница и съсед, заснемане на място на съществуващите стари граници или трасирането на възстановените, съгласно нормативния ред. Това са действия на власт имащия орган, при които той е подпомаган от лице, изпълнител на техническите и геодезическите дейности, когато те са необходими и предвидени в посочените нормативни документи-в случая свид.К.Д., регистриран като ЕТ"ТОП-ГЕО" гр.София и изпълняващ към момента на инкриминираните събития втори пореден тригодишен договор с МЗХ за обслужване на ОСЗГ Тетевен.

ОСЗГ Тетевен, под ръководството на подсъдимия Н. по същество не е изпълнявала в пълен обем тези си законови задължения-да установи посочените действителни и значими за произнасянето в образуваното административно производство по възстановяването факти, както и от задължението си същите да се обсъдят съвместно с представените писмени доказателства и да се постанови от колективния орган предвидения в закона, стабилен административен акт по възстановяването-решение за възстановяване на собствеността в стари реални, съществуващи или възстановими граници или ако не са налице условията за това-да се откаже със следващите от това последици.

След подаването на заявление за възстановяване, доказване на правото на възстановяване с влязло в сила решение по чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ и признаването на правото-формално, както бе обсъдено по-горе с протоколно решение било подавано заявление за заснемане на имотите по същото протоколно решение-по-горе се посочи, че в случая със свид.Ц., а както ще се види и в последствие, това дори не е правел правоимащия, а вече всичко е движено от лицето, негов пълномощник, било то вече представител формално или само фактически.ОСЗГ, в частност служител на същата, не е бил натоварен с дейност по идентифициране на имота на място и констатиране на старите граници.Единствен началникът-подсъдимият Н. по собствено усмотрение, при нужда, характерът на която пак сам е определял е ходил понякога, но нито един път при конкретните случаи, на терена при извършване на идентифициране и заснемане на исканите за възстановяване имоти.

В показанията си всички служители на ОСЗГ Тетевен, изброени по-горе поддържат една и съща версия, неводеща до разкриване в пълен обем на обективната истина по делото, а напротив целят по-скоро да я прикрият, тъй като от една страна всички те са зависими от подсъдимия Н., така са и лично заинтересувани да не се злепоставят.Съгласно техните показания молбата за заснемане на правоимащия се възлагала на фирмата изпълнител на техническите дейности-„ТОП-ГЕО”, чийто представител, заедно с правоимащия или негов пълномощник ходил на място, за да заснеме имота там, където и както правоимащият /пълномощникът му/ посочи и ако това е било така във всички случаи, без значение къде се намира имота и съществува ли реално, в какви размери и не е ли видоизменен или трансформиран заявения имот, както и без какъвто и да е контрол, тъй като фирмата по техническа поддръжка няма никакви правомощия да откаже къде да извърши заснемането, нито да преценява това. Единствено въпрос би възникнал, ако при обработка на данните се установи, че заснетия по този начин имот попада върху вече възстановен.И обратното, ако не попада върху такъв, както и каквито са всички разследвани случаи, ако заснемането се извърши върху терените на държавните имоти, земите по чл.19 ал.1 от ЗСПЗЗ, по лично усмотрение на показалото къде да се извърши заснемането лице-за ОСЗГ Тетевен не е имало проблем.

По данни от заснемането, проведено по този начин, се изготвяла скица и решение от изпълнителя на техническите дейности ЕТ"ТОП-ГЕО", които се получавали на хартиен и магнитен носител в службата.Очевидно и скицата и решението били само проекти на такива и с нищо не обвързвали службата.

Те се приемали, което е категорично установено от началника, еднолично, в какъвто смисъл е и нормативната уредба, както ще стане ясно по-долу.Комисията нито се събирала повторно, нито обсъждала повече преписката, доказателствата, техническата дейност, т.е. възстановяването на собствеността било функция на волята на правоимащия, на неговата

добросъвестност да посочи точно имота си и на добросъвестността на поддържащата фирма, но не и на преценка, контрол и решение на колективния административен орган.

От показанията на всички служители на ОСЗГ и преди всичко на свидетелите М.Й. и А.С., се установява, че с право да подписват решенията за възстановяване на собствеността в инкриминирания период са били определени всички членове на ОСЗГ. Заповед от директора на областната дирекция, както изисква закона била издадена в същия смисъл едва на 25.02.2008 година / л. 773, т. II. Всички или поне болшинството като правило са се и подписвали и до тогава. По същество с процеса по възстановяването на собствеността в ОСЗГ са се занимавали началникът на службата подсъдимият Н., заместникът му свид. Г. и тези двама свидетели- Й. и С.. При това последните двама са били оправомощени от подсъдимия Н. да извършват дейностите по смисъла на чл.19 ал. 1 и ал.2 от Наредба 49-да приемат и възлагат молбите на правоимащите за заснемане на имотите им. Установява се, че свид. С. е отговаряла за района от с. Гложене до с. М. Желязна, а свид. Й. за останалата част от землищата, възложени на ОСЗГ Тетевен, в т.ч. тези на гр. Тетевен и с. Рибарица, касаещи делото. Свидетелката С. е била много добре запозната със случаите на възстановяване на права в нейния район, но не е познавала изобщо същия процес за останалата част, за която е отговарял свид. Й.. От особено значение е фактът, че специално за землището на с. Рибарица, Ловешка област, най-сведущ за местности, имоти и лица е бил именно подсъдимият Н., тъй като преди да постъпи като началник на ОСЗГ Тетевен, от началото на поземлената реформа-1991 година е работил там като ветеринарен лекар и пред всички останали служители той се е ползвал с авторитет и доверие в тази насока. Останалите служители, свидетелите П. и А. са отговаряли за други и различни дейности на службата и не са били изобщо в течение с възстановяването на собствеността.

Особено съществено и безспорно доказателство, обясняващо случилото се, е обстоятелството, че при постановяването на окончателното, пораждащо правни последици на реституционен акт решение за възстановяване на собствеността не се извършвало повече никакво колективно-общо или групово обсъждане, нито дори формално запознаване с преписката на всички имащи правомощието да подпишат решението служители, формиращи колективния орган, като до самото подписване от всички се е стигало след възникването на две важни и значими за обективната истина по делото условия: първото-при получаване на резултата от техническата дейност-скиците на хартиен носител, както и на дискета и проекторешението, същите са се докладвали на началника-подсъдимия Н. и само в негово отсъствие на заместника му-свид. Г.. Само след одобряването им и връщането обратно на отговорния служител-за Рибарица и землището на гр. Тетевен-свид. Й., той вече е можел да разпечати решението и само след обратното им докладване и последващо подписване, строго по йерархия: първо подсъдимият Н., след това свид. Г., са полагали подпис и останалите. Това, както категорично се изяснява от показанията на свидетелите Й. и С. е второто условие да бъде постановено решение от ОСЗГ-наличието на подпис на началниците е означавало, че всичко е проверено от тях и е изрядно. Никой не е поставял никакви въпроси, никой не е проверявал никакви обстоятелства, дори и най-елементарните дали възстановените имоти са първоначално заявените или са други по площ, брой, местоположение и други. С подписването му, като не е имало нито един случай на някакво оспорване, поставяне под съмнение, излагане на особено мнение или отказ да се подпише така поднесен документ този акт-решение по чл. 14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ е ставал окончателен и правопораждащ за заинтересуваното лице. В случая е безспорно, че решението, възстановяващо права всъщност е функция, не само на волята на правоимащия, техническата дейност, а най-вече на упражненото правомощие на началника на ОСЗГ да приеме или не, да одобри или не материалите от техническата дейност-резултата от заснемането на имота, който с нищо не го задължава. Това правомощие принадлежащо само на началника на ОСЗГ е регламентирано от чл.22 ал.2 на Наредба 49 „Началникът на ОСЗГ оформя приемателен протокол и одобрява с полагане на подпис и дата предадените от

изпълнителя материали.” Това правомощие подсъдимият Н. е осъществявал лично във всеки един случай по делото.

От показанията на свид.К.Д. се установява, че за всяко заснемане и трасиране е бил съставян протокол.Установява се, че за случая в с.Рибарица е бил заведен на място от подсъдимия Н., тъй като същият е разписал протоколите по заснемане.Установява се също, че техническата дейност не е задължителна и се проверява от административния орган.

Предвид изложеното по-горе е видно, че решението за възстановяване на права по заявлението на свид.Ц. №РР632 е било подписано на 06.12.2006 година от свид.Г. и след нея подпис положил и свид.Й..Веднага на следващия ден обаче-07.12.2006 година подсъдимият Н. лично, упражнявайки правото си по цитирания текст на чл.22 ал. 2 от Наредба 49, подписал петте скици №№ ф03965- ф03969 за имотите по решението, без които то не можело да породи последиците си.Заснемането на тези имоти, въз основа, на което в офиса на поддържащата фирма били изготвени скиците и внесени посочените предварителни данни в цифровия вид на картата било извършено лично от свид. Д. по точки, посочени му на терена лично от подсъдимия Г.Н. и свид.Ц.Д. в местностите „Заводна” и „Черната река”-видно от показанията на Д..

До деня, в който свид.Ц. не бил призован от органите на МВР, така и не бил научил по какъв начин правата му са били употребени и какъв е бил резултатът от това за лицата-свид.Ц. и подсъдимия Н., с които бил договорил 6-те си дка невъзстановени ливади в „Беркина могила” и „Ралъв лом”, нито до момента на приключване на производството са му възстановени или отказано това на някакво основание останалите два имота-общо 4 дка, които не са включени в пълномощното и свид.Ц. решил при уговорките си със свид.Ц. да запази за себе си, както твърди и в съдебно заседание.

На дата 08.12.2006 година собствеността на петте имота по реституционното производство била прехвърлена от пълномощника на правоимащия свид.Ц., а именно подсъдимия Г.Н., на свид.Ц.Д.Ц., с когото, както се посочи, свид.Ц. бил именно договарял и Десислав Георгиев Костадинов от гр. Тетевен с нотариален акт №110, т. III, рег. № 3709, нот. дело № 450/ 2006 година на нотариус И. И. ***/л. л. 354 и 610, т. IV/.За да бъде обаче възможна продажбата по горното нотариално производство и след като подсъдимият Н. не бил допуснат от нотариуса, тъй като не можел да се легитимира като представител на свид.Ц. с пълномощното № 3555/27.11.2006 година, което притежавал от негово име, с посоченото по-горе съдържание, обективно неадекватно на съдържанието на реституционното решение №РР632/6.12.2006 година, както се посочи-отнасящо се за различни по брой, площ и местоположение, в съвършено различни местности, имоти, подсъдимият Н. съставил и предал на подсъдимия Н. удостоверение от 08.12.2006 година, без изходящ номер / в оригинал на л.346, т. IV/.Този именно първи от последвалата го поредицата инкриминирани документи, разменени между двамата подсъдими по делото-Н. и Н., удостоверява неверните обстоятелства, че имоти №145032, №150001, №145028, №118039 и №145031, описани и предмет на решение №РР632 от 06.12.2006 година са възстановени въз основа на съдебно решение по гр.д. № 483/2006 година, по описа на Районен съд Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно № 3555/2006 година имоти, по описа на нотариус № 305.

Безспорно в горното нотариално производство подсъдимият Н. използвал този документ, видно от приложенията към нотариалния акт, както и от обстоятелството, че същият е предаден по делото, в единствения си оригинален екземпляр от служебния архив на нотариуса.

В последствие имотите били няколкократно препродавани, видно от писмо на Служба по вписвания гр.Тетевен и приложенията към същото- л. 608 и сл., т. IV-от свид.Ц. и Десислав К.-на приятелката на подсъдимия Н.-свид.В.Й., която също ги препродала, в т.ч. един от имотите отново на Десислав К., други на трети лица, в т. ч. при някоя от сделките представлявана пак от подсъдимия Н., като всички тези продажби били извършени по цени, близки до данъчните оценки, с минимални разлики при последващите прехвърляния и сумите

са значително по-ниски от платените на свид.Ц. 2400 лева, което очевидно сочи, че са напълно необективни.

Следва да се отбележи, че на 08.12.2006 година подсъдимият Н. прехвърлил от името на свид.Ц. на свид.Ц. и Десислав К., наред с всички имоти и собствеността на имот №15000 - ливада от 1.486 дка в м. "Заводна". На 26.02.2007 година с нот. акт № 70, т.І, рег. №521, нот. дело № 60/ 2007 година/ л. 615, т. IV/ те двамата прехвърлили същия имот на свид.Й.. Независимо от тези два нотариална акта неотменени и понастоящем и вписани в Служба по вписванията, получени в ОСЗГ служебно след вписването им и е следвало да са отнесени към досието на партидата на същия имот, като се отразят, също служебно, промените в собствеността на имота, този имот бил отразен в КВС по нареждане на подсъдимия Н., за което на 14.03.2007 година била издадена скица, като държавна собственост - л.л. 81-98, т. I.Видно от посочените материали по делото, междувременно за имот, актуван като държавна собственост с АДС 952/ 12.05.1993 г. / л. 90, т. I/ от 1.166 дка се водела кореспонденция между Община Тетевен и областния управител за деактуването му като държавна и актуването му като общинска собственост.Докато траел този спор обаче, при който областният управител отказал на общината деактуването на имота, по посочения незаконен начин върху същия имот и по-голяма площ до 1.486 дка, била „възстановена” собствеността на свид.Ц., чрез пълномощника му подсъдимия Н..Евентуалният проблем с представляващия държавата областен управител и в отговор на негово писмо бързо бил решен от подсъдимия Н., чрез пререгистрация на имота, само по КВС и издаване на скица, без да има каквато и да е промяна в правния мир, независимо и въпреки правата на реституирания собственик и третите лица-преобретатели и видно-без въпроси от тяхна страна.

На дата 03.04.2007 година свидетелката Д.Д.М. ***, като единствен наследник на баща си Д. ***, упълномощила подсъдимия Г.Н. с пълномощно №1025 /л. 362, т. IV/, заверено от нотариус И., да я представлява в качеството ѝ на собственик на НУПИ в земеделска и горска територия, находящи се в землищните граници на гр.Тетевен-"...непризната досега нейна собственост..." като извършва всякакви действия по възстановяването на собствеността им, както и да се разпорежда с възстановените ѝ права.Пълномощното се отнасяло за един горски имот с площ 8,9 дка и два земеделски имота: празно място с площ 12,6 дка, находящо се в м. "Свидова" и овощна градина с площ 2 дка в същата местност, описани в нот. акт № 128, т. II, рег. 871, дело 410/1940 година на Тетевенския околийски съд.На същата дата-03.04.2007 година от името на свид.М., подсъдимият Н. ***, на вече посоченото правно основание-чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ-да ѝ бъде признато правото на възстановяване на собствеността по реда на ЗСПЗЗ върху двата земеделски имота.

С решение №65/21.04.2007 година по гр.дело №190/2007 година на Районен съд гр.Тетевен било признато правото на свид.М. да иска възстановяване по посочения законов ред на двата земеделски имота.Съдът в решението си изрично посочил, че правото на възстановяване на собствеността върху посочените земеделски имоти се признава, в границите им, описани в нотариалния акт, с който са били придобити от праводателя ѝ, ползван като единствено доказателство за претендираното право в съдебното производство и посочен по-горе-нотариален акт №128/1940 година на Тетевенския околийски съд: за първия имот-при съседи П. Куманов, Иван Котларски и свое; за втория-при съседи път, Станчо Врабевски и свое.

На 07.05.2007 година от името на свид.М. *** заявление или допълнително искане за възстановяване на двата земеделски имота в м.,„Свидова" и молба за административна услуга №154/07.05.2007 година-за въвеждане на промени в регистъра на имотите, заснемане, трасиране и координиране на имоти и изготвяне на скици. В последствие били внесени, пак от нейно име още две такива молби: №175/17.05.2007 година и №424/28.12.2007 година.

С протоколно решение-протокол №К1451/07.05.2007 година, ОСЗГ Тетевен признала правото на собственост върху горните два имота на правоимащата.

На 17.05.2007 година било постановено първото от последвалата поредица решения по чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ за възстановяване на правото на собственост "... в съществуващи /възстановими/ стари реални граници..."-№Т1225/17.05.2007 година/ л.363, т.IV/, отнасящо се за:

- пасище, мера от 0.375 дка в м. "Просеченик", имот №050219 при граници и съседни: 050224-селищна територия на ЕТ"ФАРТ МР-Федор Павлов", 000192- път III клас на държавата, 050123-пасище мера по чл.19 от ЗСПЗЗ, 000330-водно течение / р. Бели Вит/ на държавата, 050223-нива на Иван Денев Денев;

- пасище, мера от 2.5 дка в м. "Просеченик", имот №050265, при граници и съседни: 050266-пасище, мера-земи по чл.19 от ЗСПЗЗ, 050135-ливада на "Фортул" ЕООД, 000330-водно течение / р. Бели Вит/ на държавата, частни имоти.

Решението било подписано, по вече изяснения ред, без заседание и проверка на данните от колективния орган, от всички служители на ОСЗГ, след подписа на началника-подсъдимия Н. Имотите били индивидуализирани в две скици №Ф04799/17.05.2007 година и №Ф04798/17.05.2007 година, издадени от свид.Т.И., като представител на"ТОП-ГЕО", подписани от подсъдимия Н. на следващия ден-18.05.2007 година-л.л. 364, 365, т. IV.

Скиците, което се отнася за цялата последвала поредица заснемания на земеделски имоти на терена от поддържащата фирма, били издадени въз основа на геодезическите данни от заснемания на място, извършени от свид.К.Д. / л. 792, т. IV/ и свид.П.Р. / л. 797, т. IV/ по точки, посочени от подсъдимия Н., самостоятелно и в присъствието на свид.Ц.Ц., както конкретно твърди в показанията си свид.Р..

Категорично доказателство за това обстоятелство, освен показанията на тези двама свидетели, доказващо, че именно подсъдимият Н. е лицето, посочило точките на новообразуваните по КВС имоти №050219 и №050265 е протокол за заснемане на граници на поземлени имоти от 16.05.2007 година, ден преди издаване на скиците за същите, л. 691, т. IV, създаден от свид.Д. именно при заснемането и носещ, освен на свидетеля и подписа на подсъдимия Н.. Последното обстоятелство е доказано по делото от проведената графическа експертиза, установяваща авторството на подписа на подсъдимия.

Местността „Просеченик” отстои на километри от м.„Свидова” и естествено няма никаква връзка между новите „възстановени” и заявените от името на правоимащата имоти, точно както същото вече се било случило със собствеността на свид.Ц. ***.

Безспорно се установява, че първият от двата имота №050219 граничи от две страни с имот №050224 на ЕТ"ФАР-МР-Федор Павлов", върху който има изграден хотел на същия търговец, като фактически обхваща пространството около хотела, изградената вече там инфраструктура, обслужваща хотела, подпорните стени към р.Вит и заливаемата площ на самата река, видно от снимката към фотоалбума от извършения оглед на място-л. 488, 489 и 490, от т. IV, а и в крайна сметка бил придобит от този търговец...

Вторият имот №050265 е тясна ивица в голямата си степен заливаема площ от р.Вит-снимковия материал на л.л. 482-487,т. IV. Установява се, че този имот бил заснет и се образувал, чрез разделяне от имот №050071-земи по чл.19 ал.1 от ЗСПЗЗ, с част от който, попадаща именно във възстановеното с решението, Община Тетевен се била разпоредила като собственик и вече била учредила право на строеж на подпорни съоръжения за изграждането на мост през р.Вит на „Фортул” ЕООД гр. София-т. II, л. 136-решение на ОбС Тетевен, л.138-договор за отстъпено право на строеж. „Фортул” вече притежавало имот от лявата страна на р.Вит, където смятало да строи ваканционно селище.Ивицата, представляваща бряг на реката и пустеещ терен, представляваща възстановения „в стари реални граници” на името на свид.М. имот №050265, фактически се появил между моста и имота на дружеството, за което от „Фортул” внесли жалба, че могат да бъдат „рекетириани”.

Отново, по познатата схема, за да се легитимира в бъдещото нотариално производство по прехвърляне на собствеността като представител на титуляра по акта за собственост-

решение №РР1225 от 17.05.2007 година свид.М. и за да може да прехвърли собствеността на имотите, на подсъдимия Н. било издадено от подсъдимия Н., същия ден, с подписването на скиците, второто удостоверение изх.№580 от 18.05.2007 година, удостоверяващо, че имоти №050265 и №050219, представляващи пасище, мера с площ 2.5 дка и 0.375 дка в м.,„Просеченик”, са възстановени с решение №РР1225 от 17.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.д. №65/ 21.04.2007 година, по описа на Районен съд Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус № 305.

На 31.05.2007 година подсъдимият Н. употребил този документ в нотариалното производство по издаването на нот. акт 70, т. II, рег. №1690, дело 239/07година на л.л. 366 и 622, т. IV/, чрез който, като пълномощник на М. прехвърлил собствеността на имотите на приятелката си-свид.В.Й. за сумите от 50 и 150 лв.

Крайната цел на симулираната процедура по възстановяване на собственост в стари реални граници и незабавната продажба на свид.В.Й., била постигната със следващата препродажба от 13.06.2007 година, когато с нот. акт 104, т. II, рег.№1835, нот. дело 271/07 година / л. 635, т. IV/ свид. В.Й. прехвърлила собствеността на имот №050219 за 100 лева на ЕТ „ФАРТ-МР-ФедорПавлов”. Другият имот-№050265 бил препродаден на „Източна строителна компания” ООД, видно от писмо на Служба по вписванията гр. Тетевен, л. 304, т. IV, която закупила междуременно и имота от „Фортул” ЕООД, с което се „решил” повдигнатия от последното лице въпрос и представляващия го заявил, че оттегля жалбата си.

На 21.05.2007 годишна било постановено второ решение със същото правно основание-чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ с № Т1225/21.05.2007 година, с което на правоимащата, свид.М. били възстановени нови два имота все по същата преписка, започнала с нейното заявление:

- пасище, мера от 3 дка в м. “Пладнището”, имот №027211 при граници и съседни: 027210-пасище мера по чл.19 от ЗСПЗЗ, 000202-жилищна територия на гр.Тетевен, 027212-пасище мера по чл.19 от ЗСПЗЗ, 000323 – водно течение / р. Бели Вит/ на държавата;

- пасище, мера от 1 дка в м. “Просеченик”, имот №050268 при граници и съседни: 050267-пасище мера по чл.19 от ЗСПЗЗ, 000330-водно течение / р. Бели Вит/ на държавата, 050219-наследници на Д.И. М., 000192-път III клас на държавата.

От името на ОСЗГ били издадени скица №Ф04819/ 21.05.2007 година и скица № Ф04820/ 21.05.2007 година, създадени при идентични на вече посочените обстоятелства от поддържащата фирма.Заснеманията на място, даващи данни за скиците, били извършени на 19.05.2007 година, видно от протокола за заснемане граници на поземлени имоти-л. 690, т. IV, също при идентични обстоятелства на гореизложените-имотите били посочени от подсъдимия Н. на свид.Д., като отново подсъдимия Н. положил подпис за собственик или упълномощено лице на този протокол.И двете местности не попадат в или не са еднакви със м.,„Свидова”, нито имотите имат каквато и да е връзка с притежаваните от свид.М. наследствени права.

За двата имота подсъдимият Н. съставил и предал на подсъдимия Н. две инкриминирани удостоверения-удостоверение изх.№598 от 28.05.2007 година / л. 370, т. IV/, удостоверяващо, че имот №050268, представляващ пасище с площ 1 дка в м. „Просеченик” е възстановен с решение № Т1225 от 21.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.д. №65/21.04.2007 година, по описа на Районен съд Тетевен и е идентичен с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус № 305 и удостоверение изх. № 599 от 28.05.2007 година/ л. 371,т. IV/,удостоверяващо, че имот №027211, с площ 3 дка в м.,„Пладнището” е възстановен с решение № Т1225 от 21.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.д. №65/21.04.2007 година по описа на РС Тетевен и е идентичен с описаните в пълномощно № 1025/03.04.2007 година по описа на нотариус № 305.

На 06.06.2007 година подсъдимият Н. се ползвал пред нотариус И. от тези два документа, за да прехвърли собствеността от името на свид.М. на приятелката си свид.В.Й. с нот. акт 83, т. II, рег. № 1759, дело 251/07 / л. 376, т. IV/.

Свидетелката Й. прехвърлила още на 08.06.2007 година с нот. акт 92, т. II, рег. № 1792, нот. дело 259/ 07 /л. 633, т. IV/ на самия подсъдим Г.Н. и на Федор Павлов-търговеца под фирма „Фарт” и свид.Ц.Ц. имот №027211, а на 24.09.2008 година с нот. акт 159, т. III, рег. № 3860, нот. дело 503/08 /л. 639, т. IV/ тези три лица наново препродали земята на трето лице.

Имот №050268, граничещ с вече обсъдения имот №050219, бил по-късно придобит също от ЕТ „ФАРТ-МР-Федор Павлов”, видно от удостоверението л. 304, т. IV, т.е. Федор Павлов увеличил собствеността около хотела си, прибавяйки скалите на т.нар. „Син вир”, видно от фотоалбума към огледа на местност-л. л. 488, 489, т. IV.

Третото решение, все по реституционното производство по искане на свид. М. за възстановяване на имотите й в м.,„Свидова”, на ОСЗГ Тетевен било №Т1225/03.09.2007 година, с което бил възстановен и заснетия като трети пореден от хотела на „ФАРТ” по десния бряг на реката имот №050267 в м.“Просеченик”, с площ 0.704 дка, при граници и съседи: 050268-пасище, мера на ФедорМилев Павлов; 000330-водно течение / р. Бели Вит/ на държавата; 000192-път III клас на държавата и друг частен имот.

Очевидно от посочения съсед на имота е обстоятелството, защо този имот бил заснет на терена именно там, както и от кого бил посочен-протокол за заснемане на л.692, т. IV, отново от подсъдимия Н., като всички действия се повторили по вече познатия начин.

Подсъдимият Н. съставил и дал на подсъдимия Н. удостоверение изх. № 1054 от 13.09.2007 година, което било презаверено на 15.09.2007 година, в оригинал на л.427, т.IV от делото, удостоверяващо, че имот №050267, представляващ пасище мера с площ 0.704 дка в м.,„Просеченик”, възстановен с решение №Т1225 от 03.09.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.д. № 65/21.04.2007 година, по описа на РС Тетевен е идентичен с описаните в пълномощно № 1025/03.04.2007 година по описа на нотариус № 305.

На 18.09.2007 година, ползвайки се от това удостоверение, с нот. акт 108, т. III, рег. №2900, нот. дело 462 / л. 431, т. IV/ на нотариус И. подсъдимият Н. прехвърлил на свид.В.Й. имота, а тя го препродала пак на подсъдимия Н. и свид.Ц. на 26.09.2007 година с нот. акт 129, т. III, рег. № 3007, нот. дело 480/07 година.В крайна сметка-видно от писмо на Служба по вписвания, л.304, т.IV, на следващата година този имот бил придобит от ЕТ „ФАРТ-МР-Федор Павлов”.

Последното, четвърто решение за „възстановяване” собствеността на същите два имота в м.,„Свидова” на свид.Д.М. било №Т1225/ 28.12.2007 година, с което бил възстановен имот от 7 дка, в м.“Опеченка”-№042107 при граници и съседи: 042108 ливада на насл. на М. П.К. и други частни и общински имоти.

Протоколът за заснемане на граници на земеделски имоти в този случай е един и същ със заснемането, при идентификация на място, на имот на наследниците на М. П.К., за който ще се спомене по-долу. Пълномощник и на тези лица, със същата представителна власт-да възстанови собствеността и да я прехвърли, отново бил подсъдимият Н., двете административни производства по възстановяване на собственост на свид.М. и наследниците на М. Куманов се извършвали приблизително по едно и също време.

За да бъде прехвърлена собствеността на имота, било съставено от подсъдимия Н. удостоверение изх.№ 90 от 11.01.2008 година, в оригинал-л. 443,т. IV, удостоверяващо, че имот №042107, представляващ ливада с площ 7 дка в м. “Опеченка”, землището на гр.Тетевен, собственост на наследниците на Д.И. М., отразен в скица №Ф05633/ 28.12.2007 година е идентичен и част от празно място от 12.6 дка в м.“Свидова”, същото землище, описано в решение №65/21.04.2007 година на ТРС по гр. д. 190/2007 година.

Същото било ползвано от подсъдимия Н. на 18.01.2008 година, когато с нотариален акт №6, т.І, рег. № 166, нот. дело 5/08 г./ л.448, т. IV/на нотариус И. собствеността на имота била прехвърлена от този подсъдим, като пълномощник на М., на лицето Д. Георгиев Василев.

Безспорно се установява, че нито един от шестте имота, собствеността върху които била възстановена в „стари реални граници” с посочените четири решения, касаещи наследствените

права на свид.Д.М., както вече се посочи, не се намира в м.“Свидова”, нито има каквато и да е връзка, още по-малко би могло да бъде част от признатите за възстановяване имоти: празно място с площ 12,6 дка, находящо се в м. “Свидова”, при съседни П. Куманов, Иван Котларски и свое/ на Д. М., т. е. граничещо с вече възстановени по-рано права-настоящото заявление на свид.М. било от категорията „допълнително искане”, към предишната преписка със същия номер в ОСЗГ/ или овощна градина с площ 2 дка в същата местност, при съседни път, Станчо Врабевски и свое.Само три от шестте имота дори граничат помежду си-тези около посочения хотел, останалите са разположени на различни места.

Всички новообразувани имоти били отразени до момента на постановяване на решенията по чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ в поддържаната от ОСЗ Тетевен КВС като земи по чл.19 ал.1 от ЗСПЗЗ, макар и някои от същите-тези в м.“Просеченик”, изобщо да нямат характера на земеделски земи по см. на чл.2 от ЗСПЗЗ, т.е. по-голяма част, ако не всичката територия, върху която те били заснети, никога не е служила за земеделско производство-това са скалните образувания около, при това от двете страни на реката, т.нар. „Синия вир”, ползван от обществеността за отдых край реката, никога тези имоти не са били масовизирани в ТКЗС и ОСЗГ по тази причина няма никакви правомощия по отношение на тях.

Свидетелката М., подобно на свид.Д.Ц., не била запозната нито с действията на пълномощника си, нито с тези на административния орган, компетентен да се произнесе относно правата ѝ, нито с резултата на административното производство, започнато формално по нейно искане.Нещо повече от показанията на същата се установява, че е договаряла с подсъдимия Н. продажбата на гора от 8,9 дка и не е договаряла всъщност тези два земеделски имота в м.,„Свидова”, каквито били вписани в пълномощното.От показанията на свид.М. се установява, че всички земеделски земи на баща ѝ били вече възстановени през 90-те години, с изключение вероятно на място от около 2 дка и гората от 8.9 дка, за което всъщност била претенцията ѝ и което било предмет на разговора ѝ с подсъдимия Н..Установява се също от приложената административна преписка на ОСЗГ, че след като службата два пъти признала правото на свид.М. да ѝ възстанови гората, в крайна сметка отказала да стори това и се появява съмнението дали обективно свид.М. изобщо би имала право да ѝ се възстанови празното място от 12 дка.

Св. М. имала няколко срещи с подсъдимия Н., като нито веднъж не е посещавала ОСЗГ, нито е била във връзка със същата.При първата си среща тя обяснила на подсъдимия за гората, след това подписала пълномощно при нотариуса, след това с него посетила съда, където заявила, че поддържа исковата молба от нейно име, която не била подписала, нито очевидно запозната със съдържанието ѝ.Свидетелката М. твърди, че е водила подсъдимия Н. *** и му показала местото от 2 дка, както тя смятала, че не е възстановено и гората над същото и за последен път се видели, когато подсъдимият Н. и предал сумата от 3950 лева, т.е. за близо 9-те дка гора и 2 дка земеделска земя същата получила малко по-малко от 400 лева на декар.

Подсъдимият Н. станал пълномощник при идентични с горните обстоятелства на още една група лица-наследниците на М. ***, от които по делото са разпитани трима: В.Н.М., С.И.П. и М.Н.М.. И тези лица, подобно на свид.М. считали, че имат невъзстановени права върху гори. Първият от свидетелите В.М., посетил подсъдимия Н. в офиса му, тъй като му било известно, че купува имоти, обяснил за невъзстановените им гори.От показанията му в съдебно заседание се установява, че е договорил с подсъдимия Н. да продаде с останалите наследници гората на дядо си по документи, дали са пълномощно на подсъдимия и той им е заплатил договорената сума от 12500 лева, след което твърди, че нямал представя къде е възстановена гората.

Видно от документите, събрани по делото, процедурата по възстановяване на собствеността започнала от името на друг наследник на М. Куманов-М.Х. Пеев, от чието име била внесена искова молба по чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ и се образувало гр. дело №326/2007 година /л.л. 586-606, т. IV/ на Тетевенския районен съд. Претенцията била за възстановяване на

собствеността върху четири земеделски имота, ливади: в м. „Пейков дол” с площ от 6.5 дка и м. „Срупатна”-с площ от 4 дка, друга ливада с площ от 4 дка и ливада с площ от 3 дка, обоснована с удостоверение от емлячния регистър, издадено от общинската администрация. Подсъдимият Н. единствено се явил от страните на заседанието по делото, за да заяви, идентично с поведението му при предишните случаи, че не възразява да се признае правото на възстановяване на собствеността на наследниците върху тези имоти. По делото било постановено Решение № 226/ 15.06.2007 година

На 27.06.2007 година подсъдимият Г.Н. бил упълномощен / л. 748, т. IV/ от всички наследници на М. Куманов с генерално пълномощно № 2007/ 27.06.2007 година на нотариус И. И., рег. №305 на Нотариалната камара, както за посочените земеделски имоти, така и за гори, процедурата, за които не е предмет на настоящото дело. На 04.07.2007 година подсъдимият подал от името на правоимащия заявление № Т3335 за възстановяване на собствеността върху същите четири земеделски имоти и този ден ОСЗГ заседавала и признала правото на възстановяване на имотите с протоколно решение № 1470Т /л.л. 750, 751, т. IV/

В оригиналната преписка, предадена от ОСЗГ по делото-л.л. 742-763- съществува само едно искане №425/28.12.2007 година от името на пълномощника подсъдимия Н., за заснемане на имоти, без да е упоменато какви-л. 757, т. IV. Същия ден се извършило и заснемане, за което бил съставен протокол за заснемане границите на земеделски имоти-л. 760, т. IV, подписан, както и предходните от свид. Д. и подсъдимия Н..

От останалите доказателства е видно, че ОСЗГ Тетевен постановила две решения за възстановяване на пет имота на името на наследниците на М. Куманов, съответно били издадени пет скици:

Решение Т2310/19.07.2007 година за възстановяване на собствеността на: - пасище мера от 7.436 дка, в м. „Скрибътна” имот №049250, скица № Ф05071/ 19.07.07 година,

- пасище мера от 0.802 дка, в м. „Просеченик” имот №050269, скица № Ф05072/ 19.07.07 година,

- пасище мера от 2.213 дка, в м. „Просеченик” имот №050270, скица № Ф05073/ 19.07.07 година

- пасище мера от 1.233 дка, в м. „Просеченик” имот №050271, скица № Ф05074/ 19.07.07 година

Решение Т2310/28.12.2007 година за възстановяване на собствеността на: ливада от 5.799 дка, в м. „Опеченка” имот № 042108, скица № Ф05634/ 28.12.07 година.

По отношение на първия имот в м. „Скрибътна” №049250 от значение за делото е обстоятелството, че на свид. М.С.Д.-л. 516, т. IV, като наследник на Петка Д., било признато правото да иска възстановяване на два имота-пасище и ливада от по 10 дка в м. „Скрибътна” с решение на Тетевенския районен съд от 08.02.2006 година по гр.дело №56/2006 година / л. 230, т. III/. Правоимащата направила такова искане до ОСЗГ и с протоколно решение К 1346/ 24.02.2006 година /л. 232, т. III/ правата ѝ на собственост върху двата имота били признати.

До 07.08.2007 година, независимо от месечния срок по Наредба №49/2004 година за поддържане на КВС, свидетелката чакала имотът ѝ да бъде заснет, а на посочената дата ѝ била издадена скица-проект / л. 231, т. III/, т. е. че имотът ѝ вече е възстановен на друго лице. На свидетелката, видно от показанията ѝ било заявено в ОСЗГ, че там, където бил наследствения ѝ имот било върнато на други лица-наследниците на М. Куманов, което дало повод за жалбата ѝ до прокуратурата. Конкретно за този имот обаче има следва да се отбележи, че подобно както при свид. Г., представляваща поменатото дружество „Фортул” и имаща сериозни инвестиционни намерения в м. „Просеченик”, в м. „Скрибътна” били започнали работите по реализацията на друга такова инвестиция- ваканционно селище на „Грийн меджик” ЕООД. Тази фирма вече била изкупила голяма част от имотите, наследени от Петка Д. и върху тях се извършвали строителни работи. Имотът №049250, който бил възстановен на наследниците на М. Куманов, всъщност по вече изяснените обстоятелства, без знанието на тези правоимащи,

бил идентифициран така отново от подсъдимия Н. и ситуиран като съседен на имотите на „Грийн меджик“ЕООД. Законните права на свид.Д., дори без оглед на дългия период от време, през който тя чакала произнасяне от ОСЗК, бързо били погазени, за да се обслужи конюнктурния търговски интерес на друго, а именно на подсъдимия Н. и свързаните с него лица, на които в последствие прехвърлял имотите.

Другите три имота по това решение от 19.07.2007 година били заснети по десния бряг на р.Вит върху другите скални образувания, бряг на реката-т.нар. вир „Просеченик” в едноименната местност, ползвани също за плаж от обществеността на града и курортистите, видно много добре от снимковия материал към огледните протоколи л.л. 482-487, т. IV на делото и съдейки от показанията на свид.П.Р., както се изложи по точки, посочени му на терена от подсъдимия Н..Тези имоти са близко разположени до групата около хотела на ЕТ”ФАРТ”, но всъщност кореспондират, през реката, с придобитите имоти от „Източна строителна компания”ООД, което при същите конюнктурни съображения, обяснява търговския интерес и факта, защо са били „идентифицирани” именно там.

Безспорно е че всичките пет имота нямат нищо общо с наследствените права на наследниците на М. *** и м.,„Срупатна”, но имат обаче общо помежду си в лицето на пълномощника-подсъдимия Н. и неговите интереси на търговец на недвижими имоти по това време, регистрирал и такова дружество-„Бропъртис” ЕООД гр. Тетевен. Ползвани са различни правоимащи субекти в различни производства по възстановяване на правата им, за да се получат съседни имоти, както е с тези в м. „Просеченик”, възстановени формално и на свид.М. и на наследниците на Куманов, без те самите някога да са били съседи.Така е и с последния имот на наследниците на М. ***, възстановен в съседство с имот №042107 по решение Т1225/ 28.12.2007 година на свид.М., както бе посочено по горе и в последствие и двата придобити от едно и също лице.

На 21.07.2007 година подсъдимият В.Н. съставил удостоверение изх. №950 от 24.07.2007 година, в оригинал на л.380, т.IV, удостоверяващо, че имоти №050269, №050270 и №050271, с площ 0.802 дка, 1.233 дка и 2.213 дка в м.,„Просеченик”, са възстановени с решение №Т2310 от 19.07.2007 година на наследниците на М. П.К. на основание решение по гр.дело №226/15.06.2007 година /номерът на делото е сбъркан в посочения документ-отнася се за гр. дело № 326/2007 година на ТРС, л. 585, т. IV/, по описа на РС Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно № 2007/ 27.06.2007 година по описа на нотариус № 305.

На 23.08.2007 година с нот. акт № 41, т. III, рег. № 2503, нот. дело 399/07 / л. 388, л. 646, т. IV/ пълномощника-подсъдимият Н., ползвайки се от този инкриминиран документ, прехвърлил собствеността на имотите на споменатия вече Д. Георгиев Василев.

На 29.08.2007 година с нот. акт 60, т. III, рег. № 2613, нот. дело 417/ 2007 г. / л. 648, т. IV/ Д. Георгиев Василев прехвърлил същите имоти на Федор Милев Павлов, подсъдимия Г.Н. и свид.Ц.Д.Ц..

На 06.03.2008 година с нот. акт 72, т. I, рег. № 618, нот. дело 62/08 / л. 652, т. IV/ горните три лица препродали отново имотите на Иванка Г.Д. ***, която на 23.09.2008 година /л. 654, т. IV/ ги прехвърлила на „Източна строителна компания”ООД гр. Провадия, собственик на срещуположният през реката, придобит от същата група, имот №50219.

За да бъде възможно прехвърлянето на собствеността в м. „Скрибътна”, подсъдимият Н. издал на същата дата-21.07.2007 година удостоверение изх. № 951 от 24.07.2007 г.,в оригинал – л. 395,т. IV, удостоверяващо, че имот № 049250, представляващ пасище мера с площ 7.436 дка в м.,„Скрибътна”, възстановен с решение № Т2310 от 19.07.2007 година на наследниците на М. П.К. на основание решение по гр.д. № 226/ 15.06.2007 година, по описа на РС Тетевен, е идентичен с описаните в пълномощно № 2007/ 27.06.2007 година по описа на нотариус № 305.

На 16.08.2007 година, ползвайки се от това удостоверение, с нот. акт 143, т. V, рег. № 3024, дело № 622/07 година на нотариус ВУТЕВА / л.л. 396-426, т. IV/ подсъдимият Н. прехвърлил имота на същия Д. Георгиев Василев, а той на 23.08.2007 година с нот акт 42, т. III,

рег. № 2504, нот. дело № 400/07 на нотариус И., го препродал на Федор Милев Павлов, подсъдимия Г.Н. и свид.Ц.Д.Ц.. По-късно тези лица препродали имота на трето лице.

Последният имот в м.,„Опеченка”, възстановен с Решение Т 2310/ 28.12.2007 година на наследниците на М. Куманов, бил заснет, показан на място от подсъдимия Н.-видно от протокол за заснемане граници на земеделски имот -л. 760, т. IV-едновременно и като съседен, т.е. двата образуват един окрупнен имот, с имота, възстановен с Решение Т1225/ 28.12.2007 г. на свид.Д.М. № 042107 от 7 дка.

Безспорно се установява по делото, че само за един ден-този 28.12.2007 година, ОСЗГ приела и възложила молба за административна услуга, техническата дейност била извършена, приета, издадени скици и решения.

За прехвърлянето на този имот бил съставен от подсъдимия Н. и последният документ-удостоверение изх. №89 от 11.01.2008 година, л.434, т.IV, в оригинал, удостоверяващо, че имот №042108, представляващ ливада с площ 5.799 дка в м. “Опеченка”, землище на гр. Тетевен, собственост на наследниците на М. П.К., отразен в скица № Ф05634/28.12.2007 година е идентичен с ливада от 6.5 дка в м.“Пейков дол”, същото землище, описана в решение №226/15.06.2007 година на ТРС по гр. дело №326/2007 година.

Това удостоверение било ползвано от подсъдимия Н. на 18.01.2008 година, когато с нот. акт №4, том I, рег. № 164, нот. дело 4/08 на нотариус И. собствеността на имота била прехвърлена пак на Д. Георгиев Василев.

Предвид изложената фактическа обстановка следва да се отбележи, че предмет на престъпление по делото са само цитираните по-горе удостоверения за идентичност.Безспорно по делото са налице две обвинения-за невярно документиране, извършено от подсъдимия В.Н. чрез съставянето на удостоверенията и за съзнателното ползване на документите с невярно съдържание, а именно същите удостоверения, пред нотариусите, извършено от подсъдимия Г.Н..

Съгласно чл.33 ал.1 от ЗСПЗЗ-общинските служби по земеделие /наименованието е ОСЗГ, по време на инкриминирания период/ са органи на Министерството на земеделието и храните.Те се образуват, преобразуват и прекратяват от министъра на земеделието и храните.Той назначава и освобождава състава им.Безспорно подсъдимият Н. *** и следователно е длъжностно лице по смисъла на чл. 93 т.1, б.“а” от НК-тъй като изпълнява служба в държавно учреждение, при това ръководна дейност, а в никакъв случай не на материално изпълнение и като такъв има правомощията да ръководи и представлява службата.Безспорно съгласно чл.15 ал.1 от Надерба №49/2004 година ОСЗГ ползва и поддържа картата за възстановената собственост.Дейностите и услугите по поддържането на КВС /чл.14 ал.1 от Наредба №49/2004 година/ включват в т.ч. предоставяне на данни от КВС /т. 1/ и издаване на съответните удостоверителни документи / т. 4/.

Издаването на описаните по-горе удостоверения е упражняване на точно това правомощие на подсъдимия Н., в кръга на службата му, като ръководещ и представляващ единствения орган-ОСЗГ-притежаващ, поддържащ и предоставящ информация за неурегулираните поземлени имоти в страната към този момент, преди приемането и влизането в сила на кадастралните карти по землища и действията на службите по кадастъра по реда на ЗКИР.

Въпросните удостоверения за идентичност на земеделски имоти следователно са документи, издадени по установения ред и форма, от компетентния орган, което ги квалифицира като официални документи по смисъла на чл.93 т.5 от НК и като такива-официални удостоверителни документи, те притежават, обвързваща материална доказателствена сила пред всекиго, че съдържащите се в тях факти са действително такива, каквито те удостоверяват.

Безспорно по делото е обстоятелството, че тези документи, именно като официални удостоверителни са били ползвани от подсъдимия Н. и са проявили материалната си доказателствена сила пред двамата действащи в Тетевенския съдебен район нотариуси.

По делото безспорно се установява, че обективната действителност е различна от удостоверената в тези документи. Безспорно всички девет на брой удостоверения, изрично посочени в изложената фактическа обстановка, за идентичност на земеделски имоти, от една страна заявени от правоимащи лица за възстановяване по процедурите на ЗСПЗЗ и от друга възстановените с решения, придружени със скици, на основание чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ за възстановяване на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници, описващи размера и категорията на имота, неговото местоположение, граници и съседни, доказващи правото на собственост със силата на констативен нотариален акт за собственост, удостоверяват по същество фактите, че административните производства пред единствения компетентен орган-ОСЗГ Тетевен, започват и завършват с предмет едни и същи права, върху едни и същи обекти на тези права. Това е единствената логика за създаването на тези документи, тъй като всички реституционни производства са приключени с актове по чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ-възстановени са имоти в стари реални граници, като заявените и възстановените имоти обаче категорично са различни.

От друга страна удостоверенията лъжливо и в противоречие на действителността легитимират подсъдимия Н. като представител на правоимащите лица, титуляри на собствеността по решенията, упълномощили го преди това, но с друг обем на представителна власт. За да се извършат продажбите, без правоимащите и упълномощили подсъдимия Н. лица да знаят какви са последиците от учреденото представителство, а и очевидно именно, за да останат в неведение, както и без да е възможно с притежаваните от подсъдимия Н. пълномощни да се прехвърлят права на собственост, но върху други, очевидни за всички, в т.ч. и за нотариусите, имоти, удостоверени в реституционните решения, лъжливите удостоверения са се явили единственото средство, ключът, правещо възможно всички описани сделки.

Следва да се отбележи, че неидентичността на имотите-заявените и признатите и възстановените са факти категорично известни, ясни, недвусмислени и напълно съзнавани и от двамата подсъдими-Н. и Н..

Всякакви грешки или пропуски при първия подсъдим Н., както твърди в съдебно заседание, при това не в един изолиран, а в поредицата от всичките девет случая, са категорично изключени. Подсъдимият Н., както безспорно се установява по делото е лицето функционално въздействащо и определящо всеки елемент и етап от реституционното производство, тъй като именно той участва в производствата по чл.11 ал.2 от ЗСПЗЗ и признава исковете и в трите случая, в твърде кратък период от време след това под негово ръководство всички служители заседават, за да приемат протоколното решение за признаване на същите права и върху същите доказателства, които той вече познава и от гражданското дело, с решение задължително за службата му-т.е. знае какво е поискано вече от собствениците или от техните наследници и къде се намират съответните имоти. Определеният от него служител-свид.М.Й., приема и предава молбите за извършване на техническите дейности, но отново, в следващия момент подсъдимият Н., лично приема и одобрява техническите дейности. Или именно той е свързващото звено между елементите на всяко конкретно производство от началото до края му. От друга страна той като началник на службата е създал реда същата да не заседава, когато всъщност трябва да заседава, за да постанови като колективен орган реституционното решение по чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ, а вместо това да се съобрази с едноличното му решение да приеме техническата дейност и самото решение като адекватно на заявените права, демонстрирано с подписа му върху решението и пред вид авторитетът му на началник и на познаващ най-добре района, както от дългогодишната му дейност в ОСЗГ, така и от предходната му практика на ветеринарен доктор в същия район. Именно подсъдимият Н. е и този, който контролира и

отговаря за дейността на ОСЗГ и ако установи нарушаване на закона е задължен да стори необходимото то да бъде поправено.

Предвид изложеното е невъзможно да се приеме, че всеки път, при всяко от постановените решения, достатъчно много на брой, обсъдени по делото, подсъдимият Н. не е възприел безспорната и крещяща разлика между имотите в началото и края на привидната им реституция, както и че този пропуск се е проявил от цялата дейност на ОСЗГ Тетевен, само и единствено в случаите на представителството на правоимащите от подсъдимия Н..

От друга страна в обясненията си в съдебно заседание, подсъдимият Н. твърди, че удостоверенията за идентичност са издадени по утвърден ред, съгласно харта на клиента, че първо се подавала молба в службата, че служителят извършвал проверка на приложените документи, след което се разглеждала молбата, след което служителя за съответния район проверявал дали има основание за идентичност и за изготвяне на удостоверението, което се подписвало от подсъдимия. Твърди, че всяко едно от удостоверенията преповтаряло част от пълномощното, твърди в съдебно заседание „не коментирам, че една местност е идентична с друга такава в землището, не се идентифицират имоти с граници и съседи и тези удостоверения са по-скоро доказателство за площите на имотите, които са описани в протоколното решение за признато право и размера на тези площи е съобразен с последващото решение за възстановяване на собствеността”. Очевидно е в случая, че разликата е била съзнавана, а след като законът не допуска възстановяване другаде, няма как да се квалифицира като смислено обяснението идентични, но дотолкова, „...доколкото съответстват като площ”.

Подсъдимият Г.Н. е лицето, комуто в най-пълен обем и в трите описани случая на възстановяване са известни от една страна обстоятелствата- къде правоимащите притежават имоти, за които претендират връщане и които той е договорил да закупи и заплатил договорената цена-имотите, описани в пълномощните, подписани от правоимащите, от друга- той е лицето посочило кои, други, потребни му лично или другиму имоти да бъдат заснети при извършване на техническите дейности. Още повече, именно на него е отказано от нотариусите да изповядат сделките по прехвърляне на собствеността на възстановените имоти, установявайки липсата на представителство при предявяване на пълномощните от името на правоимащите, титуляри по решенията. При това положение, съдът приема не може да има никакво съмнение, че подсъдимият Н. е съзнавал обстоятелството, че едните и другите имоти не са идентични, а ползваните от него удостоверения му дават възможността той да докаже именно обратното обстоятелство пред двама нотариуси и да постигне целта си- да се ползва от права, които никой не му е учредил. Безспорно подсъдимият Н. с оглед субективната му преценка формирана на базата на търговския му интерес е избрал и посочил конкретни граници, точки на имотите, които са приети като стари реални граници. От друга страна в нито един от посочените по-горе случаи без използването на издадените от подсъдимия Н. удостоверения не би могъл да извърши нито една сделка с имотите. Освен това следва да се отбележи и последващото му поведение, а именно множеството сделки с имотите от правоимащите на подсъдимия, след това на свидетелката Й., от нея на свид.Ц., отново на подсъдимия Н. и накрая на трети лица, което е било извършено в един много кратък период от време. Това безспорно е един опит да се симулира добросъвестност на лицата по отношение на тези незаконосъобразно възстановени и незаконосъобразно продадени имоти, които по същество са постигнали един правен ефект, какъвто по никакъв начин не биха могли да постигнат без използването на описаните удостоверения, съставени от подсъдимия Н..

Безспорно за съставянето на инкриминираните документи подсъдимият Н. не носи отговорност, в частност, няма доказателства той да е подбудил другия подсъдим Н., нито да го е подпомогнал с участието си в описаните престъпни деяния, съпътстващи съставянето на удостоверенията, в такава степен, че да направи възможно извършването им.

От заключението на геодезическата експертиза, която съдът изцяло възприема и кредитира се установява по несъмнен и безспорен начин, че признатите за възстановяване в

съдебните решения земеделски земи и възстановените с окончателните решения на Общинска служба „Земеделие“ гр.Тетевен не са идентични, като имотите се различават по местоположение, по площ, по начин на трайно ползване и дори по брой. Установява се, че местностите, в които правоимащите са заявили за възстановяване имоти и местностите, в които реално са възстановени имотите са различни. Установява се, че в ОСЗ Тетевен няма списъци на обединяващи местности и местностите „Беркина могила“, „Ралъов лом“, „Заводна“, „Черната река“, „Свидова“, „Пладнището“, „Просеченик“, „Опеченка“, „Пейков дол“, „Срупатна“ и „Скрибътна“ са самостоятелни и различни местности по КВС. Установява се, че част от възстановените имоти видимо се заливат от река Бели Вит и притоците и-реките Заводна и Черната река и не съставляват земеделски земи по см.на чл.2 от ЗСПЗЗ. Предвид заключението на експертизата се установява, че към момента на издаване на удостоверенията-девет на брой ОСЗ е разполагала с пълната информация относно земеделските земи, земи и гори в горски фонд, с компютърна и графична информация относно землищата на Общината, поради което съдът приема, че подсъдимият Н. като началник на службата е разполагал с пълната информация относно земеделските земи и тези в горски фонд, което безспорно изключва техническа или несъзнавана грешка, както твърди в обясненията си, тъй като се касае за множество удостоверения, а не за отделен случай.

По отношение на събраните по делото гласни доказателства, съдът приема, че показанията на всеки служител на ОСЗГ-свидетелите М.Г., заместник на подсъдимия Н., Ц.П., Г.А., А.С. и М.Й. не са изцяло обективни и съдът следва да ги кредитира частично, тъй като всичките свидетели са участвали в едни незаконосъобразни действия, които са довели до един противоположен резултат. Безспорно всички посочени свидетели са обвързани с подсъдимия Н., като техен началник и са заинтересувани от изхода на процеса в значителна степен и това обяснява техните показания, които по-принцип се отнасят до работата в службата, както и по отношение на самите процедури на работа в същата, но не съобщават нищо свързано с конкретните обстоятелства по делото и най-вече с процесните удостоверения. Съдът приема за обективни показанията на останалите свидетели Д.Ц., Д.М., Д.И., С.П., В.М., М.М., М.Д. и Г.Т., тъй като в техните показания се съдържат действителните факти и обстоятелства по делото, които са предмет на изясняване в настоящото производство и имат безспорно значение за изясняване на обективната истина по делото.

Съдът не приема направените възражения от подсъдимия Н. в неговите обяснения в съдебно заседание, а именно, че първото заседание по признаване на права с протоколно решение не е провеждано формално, твърдението му че тогава е извършвано действително обсъждане на факти и проверка на документи, тъй като е безспорно, че при това заседание, освен първичните доказателства, използвани пред Районен съд гр.Тетевен и с резултат признати права, няма никакъв друг факт, който да констатира има ли други имоти, къде те се намират, какви граници и съседи имат. Освен това самият подсъдим твърди, че при постановяване на основния възстановителен акт по чл.14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ същата тази комисия, която отделя време за първоначалното заседание вече не е имала време, поради огромната си натовареност и в тази връзка следва да се отбележи изключително краткия период от време, в който са възстановени имотите, поискани и издадени въпросните удостоверения. Безспорно това е едно несъответствие, противоречие в обясненията на подсъдимия и води до неговата неубедителност. От друга страна подсъдимият твърди, че никой не може да знае имотите и местностите, което действително е така, но не изключва факта, че подсъдимият Н. е знаел и знае факти, както и че съществуват във базата данни всички местности, които са изписани в документите, представени в административните производства по възстановяване и заявени и възстановени имоти. Безспорно е че тези местности са широко известни, различни една от друга и дори не граничат помежду си. Съдът не приема за обективно и посоченото от подсъдимия Н., че това не са били удостоверения за идентичност на имоти, а са били за идентичност на площи, общо заявени и възстановени площи, както самия подсъдим

твърди, че той и неговите подчинени са следели да няма превишаване на заявена и възстановена площ, което означава, че подсъдимият, за да пресметне и сравни е извършил най-проста сметка, при която е следвало да обърне внимание, че два имота един от 4 дка, другия от два дка, не биха могли да се приравнят в 5 дка, на различни места и неграничещи помежду си, нито празно място от 12,6дка в м."Свидова" не би могло да се превърне в по-малки, раздробени по площ имоти, в други местности, нито което фигурира в последните две удостоверения № 89 и № 90 от 11.01.2008 година не би могло имот с №042108, представляващ ливада с площ 5.799 дка в местността „Опеченка" да е идентичен, а и да се превърне в ливада от 6.5 дка в м."Пейков дол" или обратното, както и имот с посочен №042107 с площ 7 дка, граничещ с първия в „Опеченка", „да е идентичен и част от празно място от 12,6 дка в м."Свидова".

От друга страна следва да се отбележи, че самият подсъдим Н. твърди в съдебно заседание, че неговите удостоверения не обвързват с нищо нотариуса, а той би следвало да реагира и да не изповяда сделката и че ако нотариуса е извършил такава проверка, „той би могъл незабавно да установи, че се касае за грешка или друг недостатък" т.е. да се увери в тяхната недостоверност, което безспорно самият подсъдим не е извършил издавайки деветте броя удостоверения.

Съдът не приема за обективни обясненията и на подсъдимия Н. в съдебно заседание, преди всичко Н. говореше за „настаняванки", без да може да обясни смисъла на думата. Не приема и обяснението, че случайно имотите са се оказали около терени върху които се предприемат, планират или са извършени строителства, както и че тъй като не е от района и родителите му нямали имоти в гр.Тетевен и околностите е ползвал услугите на друго лице да му указва къде се намират местностите, в които неговите праводатели са заявили права и учредили такива спрямо него. Това негово обяснение е неубедително и необективно, тъй като Н. активно се е занимавал с покупката на имоти, безспорно е че е имал интерес да се сдобие или да прехвърли имоти около терени, върху които са извършени инвестиции, която стойност очевидно се очаква да нарасне и самите собственици имат интерес да се сдобият с такива имоти. Няма никаква логика обяснението му, че цялата негова дейност да закупува имоти, които са с по-високи цени и каквито цени същият безспорно е заплатил е довела до търговска загуба и това е било именно с такава цел, да закупи имоти, от които ще загуби, няма как да бъде прието за достоверно твърдението му че друго лице, което безспорно се установи, че не е ходило на място, за да посочи имотите на подсъдимия Н. го е упътвало къде са същите. Безспорно е че самите местности са били конкретно избрани от подсъдимия, около път, река и там, където могат да се продават на значително по-висока цена.

Описаната по-горе фактическа обстановка, съдът приема за безспорно установена от показанията на разпитаните по делото свидетели-Д.Ц., Д.М., Д.И., С.П., В.М., М.М., М.Д. и Г.Т., отчасти от показанията на свидетелите-служители на ОСЗ и служителите на поддържащата фирма, тъй като всичките свидетели са участвали в едни незаконосъобразни действия, които са довели до един противоположен резултат и безспорно са заинтересувани от изхода на процеса в значителна степен и най-вече фактическата обстановка, приета от съда се установява от събраните и приложени по делото множество писмени доказателства и заключенията на графологическите и геодезическа експертизи, които съдът изцяло кредитира.

Предвид изложената и възприета от съда фактическа обстановка е налице престъпление по чл.311 ал.1 във връзка с чл.26 ал.1 от НК осъществено от обективна и субективна страна от подсъдимия Н., като от обективна страна в периода от 08.12.2006 година до 11.01.2008 година в гр.Тетевен, Ловешка област, при условията на продължавано престъпление, тъй като и деветте деяния на подсъдимия поотделно осъществяват състава на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, като длъжностно лице-Началник на Общинска служба „Земеделие и гори" гр.Тетевен в кръга на службата си е съставил официални документи, в които е

удостоверил неверни обстоятелства, а именно посочените по-долу девет броя удостоверения, както следва:

-удостоверение за идентичност от 08.12.2006 година, без изходящ номер, удостоверяващо, че имоти с №145032, №150001, №145028, №118039 и №145031, описани в решение №РР632 от 06.12.2006 година, са възстановени въз основа на съдебно решение по гр.дело №483/2006 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно №3555/2006 година по описа на нотариус с №305.

-удостоверение изх.№580/18.05.2007 година, удостоверяващо, че имоти с №050265 и №050219, представляващи пасище, мера с площ от 2,5 дка и 0,375 дка в местността „Просеченик” са възстановени с решение №РР1225 от 17.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305.

-удостоверение изх.№598 от 28.05.2007 година, удостоверяващо, че имот №050268, представляващ пасище с площ от 1 дка в местността „Просеченик” е възстановен с решение №Т1225 от 21.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и е идентичен с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305.

-удостоверение изх.№599 от 28.05.2007 година, удостоверяващо, че имот с №027211, с площ от 3 дка в местността „Пладнището” е възстановен с решение №Т1225 от 21.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен е идентичен с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305

-удостоверение изх.№950 от 24.07.2007 година, удостоверяващо, че имоти с №050269, №050270, №050271 с площ от 0,802 дка, 1,233 дка и 2,213 дка в местността „Просеченик” са възстановени с решение №Т2310 от 19.07.2007 година на наследниците на М. П.К. на основание решение по гр.дело №226/15.06.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно №2007/27.06.2007 година по описа на нотариус №305.

-удостоверение изх.№951 от 24.07.2007 година, удостоверяващо, че имот с №049250, представляващ пасище, мера с площ от 7,436 дка в местността „Скрибътна”, възстановен с решение №Т2310 от 19.07.2007 година на наследниците на М. П.К. на основание решение по гр.дело №226/15.06.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен е идентичен с описаните в пълномощно №2007/27.06.2007 година по описа на нотариус №305

-удостоверение изх.№1054 от 13.09.2007 година, презаверено на 15.09.2007 година, удостоверяващо, че имот с №050267, представляващ пасище, мера с площ от 0,704 дка в местността „Просеченик” е възстановен с решение №Т 1225 от 03.09.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен е идентичен с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305

-удостоверение изх.№89 от 11.01.2008 година, удостоверяващо, че имот №042108, представляващ ливада с площ от 5,799 дка в местността „Опеченка”, землището на гр.Тетевен, собственост на наследниците на М. П.К., отразен в скица №Ф05634/28.12.2007 година е идентичен с ливада от 6,5 дка в местността „Пейков дол”, същото землище, описана в решение №226/15.06.2007 година на Районен съд гр.Тетевен по гр.дело №326/2007 година

-удостоверение изх.№90 от 11.01.2008 година, удостоверяващо че имот №042107, представляващ ливада с площ от 7 дка в местността „Опеченка”, землището на гр.Тетевен, собственост на наследниците на Д.И. М., отразен на скица №Ф05633/28.12.2007 година е идентичен и част от празно място от 12,6 дка в местността „Свидова”, същото землище, описано в решение №65/21.04.2007 година на Районен съд гр.Тетевен по гр.дело №190/2007 година, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тия обстоятелства, а от

субективна страна е осъществил деянието умишлено при наличието на пряк умисъл, като е знаел, че при съставянето на удостоверенията са внесени в същите неверни обстоятелства и наред с това е целял така съставените удостоверения да бъдат използвани като доказателство за тия обстоятелства или подсъдимият е съзнавал обществената опасност на деянието, неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

По описания начин подсъдимият В.Н. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.311 ал.1 във връзка с чл.26 ал.1 от НК, поради което съдът го призна за виновен по посочения текст от НК и във връзка с чл.54 от същия кодекс му наложи наказание от 3 години лишаване от свобода и го лиши от правото да заема държавна длъжност по закона за държавния служител за срок от 3 години от влизане в законна сила на присъдата, като на основание чл.66 ал.1 от НК отложи изпълнението на така наложеното на Н. наказание от 3 години лишаване от свобода за изпитателен срок от 5 години.

Съдът наложи наказанието на подсъдимия В.Н. като взе предвид смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства-от една страна чистото съдебно минало на подсъдимия, а от друга високата степен на обществена опасност и тежест на деянието, тежкото уронване на авторитета и доверието в държавния орган-ОСЗГ Тетевен, изключителната упоритост на подсъдимия при осъществяване на деянието, с оглед броя на издадените удостоверения, резултата от деянието, с които са били обслужени частни търговски интереси и инвестиционни намерения, като са увредени правата на гражданите на достъп до река Бели Вит в две от най-посещаваните местности в землището на гр.Тетевен, за сметка на едно или няколко лица и наложи наказанието на подсъдимия Н. при превес на отегчаващите отговорността обстоятелства, а именно от 3 години лишаване от свобода, като прие че целите на така наложеното му наказание могат да бъдат постигнати и без ефективното изтърпяване на същото, поради което и на основание чл.66 ал.1 от НК отложи изпълнението на така наложеното му наказание за изпитателен срок от 5 години, като прие, че с оглед тежестта на деянието отлагането на изпълнението на наказанието следва да бъде обезпечено с възможно най-дългия изпитателен срок предвиден в закона, както и лиши подсъдимия от правото да заема държавна длъжност по Закона за държавния служител за срок от 3 години от влизане в законна сила на присъдата, тъй като безспорно по делото се установява, че съществува несъвместимост между извършеното престъпление от подсъдимия Н. в качеството му на длъжностно лице-Началник на Общинска служба „Земеделие и гори” и заемането на тази държавна длъжност, което наказание напълно съответства на извършеното от подсъдимия Н. и ще изиграе своята възпиращо-предупредителна и възпитателна роля, както по отношение на осъдения, така и по отношение на останалите граждани.

С оглед изложената фактическа обстановка, съдът приема че е налице престъпление по чл.316 във връзка с чл.311 във връзка с чл.26 ал.1 от НК осъществено от обективна и субективна страна от подсъдимия Г.Н. като от обективна страна в периода от 08.12.2006 година до 18.01.2008 година в гр.Тетевен, Ловешка област, при условията на продължавано престъпление, тъй като и деветте деяния на подсъдимия поотделно осъществяват състава на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, пред нотариус И. И., рег.№305 на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд гр.Тетевен и нотариус Р.В., рег.№392 на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд гр.Тетевен, в нотариални производства по издаване на нотариални актове за продажба на земеделски имоти-нотариален акт 110, т.3, рег.№3709, нотариално дело №450/2006 година, постановен на 08.12.2006 година, нотариален акт №70, т.2, рег.№1690, нотариално дело 239/2007 година, постановен на 31.05.2007 година, нотариален акт №83, т.2, рег.№1759, нотариално дело 251/2007 година, постановен на 06.06.2007 година, нотариален акт 41, т.3, рег.№2503, нотариално дело 399/2007 година, постановен на 23.08.2007 година, нотариален акт 143, т.5, рег.№3024, нотариално дело 622/2007 година, постановен на 16.08.2007 година, нотариален акт 108, т.3, рег.№2900, нотариално дело 462/2007 година,

постановен на 18.09.2007 година, нотариален акт 4, т.1, рег.№164, нотариално дело 4/2008 година, постановен на 18.01.2008 година и нотариален акт 6, т.1, рег.№166, нотариално дело 5/2008 година, постановен на 18.01.2008 година, съзнателно се ползвал от официални документи с невярно съдържание-посочените по-долу удостоверения, съставени от подсъдимия В.Н., в качеството му на длъжностно лице-Началник на Общинска служба „Земеделие и гори” гр.Тетевен, в кръга на службата му, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тия обстоятелства:

-удостоверение за идентичност от 08.12.2006 година, без изходящ номер, удостоверяващо, че имоти с №145032, №150001, №145028, №118039 и №145031, описани в решение №РР632 от 06.12.2006 година, са възстановени въз основа на съдебно решение по гр.дело №483/2006 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно №3555/2006 година по описа на нотариус с №305.

-удостоверение изх.№580/18.05.2007 година, удостоверяващо, че имоти с №050265 и №050219, представляващи пасище, мера с площ от 2,5 дка и 0,375 дка в местността „Просеченик” са възстановени с решение №РР1225 от 17.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305.

-удостоверение изх.№598 от 28.05.2007 година, удостоверяващо, че имот №050268, представляващ пасище с площ от 1 дка в местността „Просеченик” е възстановен с решение №Т1225 от 21.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и е идентичен с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305.

-удостоверение изх.№599 от 28.05.2007 година, удостоверяващо, че имот с №027211, с площ от 3 дка в местността „Пладнището” е възстановен с решение №Т1225 от 21.05.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен е идентичен с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305

-удостоверение изх.№950 от 24.07.2007 година, удостоверяващо, че имоти с №050269, №050270, №050271 с площ от 0,802 дка, 1,233 дка и 2,213 дка в местността „Просеченик” са възстановени с решение №Т2310 от 19.07.2007 година на наследниците на М. П.К. на основание решение по гр.дело №226/15.06.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен и са идентични с описаните в пълномощно №2007/27.06.2007 година по описа на нотариус №305.

-удостоверение изх.№951 от 24.07.2007 година, удостоверяващо, че имот с №049250, представляващ пасище, мера с площ от 7,436 дка в местността „Скрибътна”, възстановен с решение №Т2310 от 19.07.2007 година на наследниците на М. П.К. на основание решение по гр.дело №226/15.06.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен е идентичен с описаните в пълномощно №2007/27.06.2007 година по описа на нотариус №305

-удостоверение изх.№1054 от 13.09.2007 година, презаверено на 15.09.2007 година, удостоверяващо, че имот с №050267, представляващ пасище, мера с площ от 0,704 дка в местността „Просеченик” е възстановен с решение №Т 1225 от 03.09.2007 година на наследниците на Д.И. М. на основание решение по гр.дело №65/21.04.2007 година по описа на Районен съд гр.Тетевен е идентичен с описаните в пълномощно №1025/03.04.2007 година по описа на нотариус №305

-удостоверение изх.№89 от 11.01.2008 година, удостоверяващо, че имот №042108, представляващ ливада с площ от 5,799 дка в местността „Опеченка”, землището на гр.Тетевен, собственост на наследниците на М. П.К., отразен в скица №Ф05634/28.12.2007 година е идентичен с ливада от 6,5 дка в местността „Пейков дол”, същото землище, описана в решение №226/15.06.2007 година на Районен съд гр.Тетевен по гр.дело №326/2007 година

-удостоверение изх.№90 от 11.01.2008 година, удостоверяващо че имот №042107, представляващ ливада с площ от 7 дка в местността „Опеченка”, землището на гр.Тетевен, собственост на наследниците на Д.И. М., отразен на скица №Ф05633/28.12.2007 година е идентичен и част от празно място от 12,6 дка в местността „Свидова”, същото землище, описано в решение №65/21.04.2007 година на Районен съд гр.Тетевен по гр.дело №190/2007 година, когато от него за самото съставяне на тези документи не може да се търси наказателна отговорност, а от субективна страна е осъществил деянието при пряк умисъл, като е знаел, че удостоверенията са с невярно съдържание, като е съзнавал обществената опасност на деянието, неговите общественоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

По този начин подсъдимият Г.Н. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.316 във връзка с чл.311 ал.1 във връзка с чл.26 ал.1 от НК, поради което съдът го призна за виновен по посочения текст от НК и във връзка с чл.54 от същия кодекс му наложи наказание от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 от НК отложи изпълнението на така наложеното му наказание за изпитателен срок от 4 години.

Съдът наложи наказанието на подсъдимия Г.Н. като взе предвид смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства-от една страна чистото съдебно минало на подсъдимия, а от друга високата степен на обществена опасност на деянието, упоритостта на подсъдимия при осъществяване на деянието и резултата от същото и наложи наказанието на подсъдимия Н. при баланс на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, в среден размер, предвиден в закона, а именно от 2 години и 6 месеца лишаване от свобода, като безспорно взе предвид, че деянието на Н. е станало възможно единствено и само предвид деянието на подсъдимия Н., като прие че целите на така наложеното му наказание могат да бъдат постигнати и без ефективното изтърпяване на същото, поради което и на основание чл.66 ал.1 от НК отложи изпълнението на така наложеното му наказание за изпитателен срок от 4 години, като прие, че с оглед тежестта на деянието отлагането на изпълнението на наказанието следва да бъде обезпечено с по-дълъг изпитателен срок, което наказание напълно съответства на извършеното от подсъдимия Н. и ще изиграе своята възпиращо-предупредителна и възпитателна роля, както по отношение на осъдения, така и по отношение на останалите граждани.

С оглед на изложените съображения съдът постанови своята присъда.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: